

håndværkere, som står meget usikre og famlende overfor det komplicerede bogførings- og kontrolapparat. De større virksomheder klarer sig som regel bedre, fordi de i højere grad er i stand til at tilpasse deres organisation.

Om størrelsen af toldvæsenets administrationsomkostninger kan vi naturligvis intet udtale, men vi er af den opfattelse, at det er en af de afgifter, som volder særligt besvær, fordi skellet mellem afgiftspligtige og afgiftsfri varer på visse felter er ret svævende, og tvivlsspørgsmål kræver dybtgående overvejelser og subtile afgørelser, som var en større sag værdig.

Vi vil i denne forbindelse gerne understrege, at branchens organisationer stedse har haft det allerbedste samarbejde med toldvæsenet. Når vi har kunnet påvise skævheder eller urimeligheder, er vi bestandig blevet mødt med den største forståelse, og de problemer, der kunne løses, er blevet det hurtigt og smidigt. Men afhjulpne urimeligheder medfører undtagelsesbestemmelser, hvis administration kan medføre vanskeligheder for guldsmedene, da der ofte må skønnes, og skønner guldsmeden forkert, bliver der vanskeligheder, når kontrollen kommer.

Rettelsen af flere af sådanne urimeligheder er nu indkædet i den nævnte vejledning af 28. april 1950, men vi kan for at anskueliggøre forholdet tilføje nogle afgørelser, som er truffet efter forhandling med toldvæsenet, og som viser, at jo dybere kontrollen går, jo flere problemer vil der opstå.

Departementet for told- og forbrugsafgifter meddelte i rundskrivelse i juli 1951 toldstederne, „at der ved bedømmelsen af, om smykker og andre pyntegenstande er afgiftspligtige, vil kunne ses bort fra sådanne mindre bestanddele, som alene tjener til sammenholdning, lukning eller fastgørelse af smykket, f. eks. sølvtråd og søvlåse i perlekæder, sølvskner i ravsmykker og nåle i brocher“ (baggrunden for denne afgørelse var, at låse til halskæder og bøjler/skruer til øresmykker mest hensigtsmæssigt fremstilles af sølv, og at de var af uvæsentlig værdi sammenlignet med den uægte genstand, hvorpå de er anbragt. Den direkte anledning til, at vi foranledigede dette spørgsmål taget op, var den, at

der solgtes mange perlekæder (uægte) med søvlåse, og det ville være urimeligt at tage afgift af den samlede værdi, f. eks. 25 kr., fordi der var en søvlås til f. eks. 1 kr., hvorved genstanden ifølge hovedreglen kom ind under afgiften.

I rundskrivelse af 17. august 1951 til alle toldsteder meddelte departementet for told- og forbrugsafgifter, at uægte genstande, forsynet med låse, bøjler, skruer af ædelt metal, var afgiftsfri, når de anvendte ægte låse, bøjler, skruer udelukkende tjente til fastholdelse af genstanden, medens varen var afgiftspligtig, hvis de anvendte søvlåse, bøjler, skruer foruden at tjene fastgørelsesformålet også virkede som udsmykning.

I foråret 1953 rejste vi spørgsmålet om afgift af glasvarer såsom askeskåle med sølvrist og isspande med sølvhank. Dette afgjorde departementet for told- og forbrugsafgifter i brev af 28. april 1953 således, „at de nævnte varer, uanset at adskillelse af glasdel og sølvdel kan foretages, må betragtes som sammensatte varer, og at de derfor, da det anvendte sølvarbejde overstiger 40 pct. af varernes værdi, i deres helhed omfattes af afgiftspligten“. Intet forhindrer dog en kunde i at købe glasvarerne i et glasmagasin og derefter lade guldsmeden fremstille sølvrist eller sølvhank som individuelt håndarbejde, og så skal disse sølvgenstande beskattes (det anses for en omgåelse, hvis guldsmedene sælger glasvarerne og sølvgenstandene hver for sig).

Toldvæsenets kontrol med afgiften.

Såvidt vi er i stand til at følge det, foregår toldvæsenets kontrol på den måde, at der med større eller mindre mellemrum foretages uanmeldte eftersyn hos guldsmedene, hvis regnskabssystem og bogføring gennemgås, hvorefter der foretages visse kontrolberegninger til sikring af, at der er erlagt afgift af hele den afgiftspligtige omsætning.

Omsætningens størrelse kontrolleres på den måde, at det under hensyntagen til varelagerets størrelse ved kontrolperiodens begyndelse og slutning og tilgangen af varer i opgørelsesperioden beregnes, hvor mange varer til indkøbspris der er afsat. Hertil lægges en avance, som toldvæsenet